

Εὗελπιστῶ ὅτι δέ τέταρτος καὶ πέμπτος σοφὸς Lenormant θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ μέλλον νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ ὅτι εἰς τῶν ἀπογόνων θὰ γίνη δεκτὸς εἰς τὸ ἄλσος τῆς Ἀκαδημείας τοῦ Πλάτωνος, ἐκεῖ πλησίον τοῦ ἱεροῦ λόφου, ὅπου δέ Ch. Lenormant ἔζητησε μόνος του νὰ διανύσῃ τὸν αἰώνιον ὑπνον του.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

‘Ο Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.—Περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος τοῦ λαμπαδαρίου, ὑπὸ **K. M. Ράλλη**.

Τὸ ἀξιώματα τοῦ λαμπαδαρίου I. δηλοῦται καὶ διὰ τῶν ὅρων λαμπαδηφόρου¹ η κηρυφόρου².

II. Ἐδίδοτο ἐν τισιν ἐκκλησίαις συνήθως εἰς δύο³.

III. Καταλέγεται ὑπό τινων καταλόγων διδάσκαλον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πρὸ τοῦ ἀρχιδιακόνου⁴, ὃντες ἀλλων δὲ ἐν τῷ εὐανύμῳ χορῷ τῇ τάξει πέμπτον καὶ δέκατον⁵, ὃντες ἀλλων δὲ δέκατον ἑνατον⁶, ὃντες ἀλλων δὲ εἰκοστὸν⁷ καὶ ὃντες ἀλλων εἰκοστὸν δεύτερον⁸.

IV. Ἐδίδοτο συνήθως λαϊκοῖς.

V. Ἀπαντᾷ οὐ μόνον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως⁹ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀλλοις

* Ἐξήγησις συντετμημένων λέξεων:

Π. Ε. = Πατριαρχικὰ ἔγγραφα ἐκδοθέντα ὑπὸ Κ. Δελικάνη.

Συντ. = Σύνταγμα ιερῶν κανόνων ἔκδ. Γ. Α. Ράλλη καὶ Μ. Ποτλᾶ.

¹ Ὁρα ταπικὸν ἦτοι ἀρχιερατικὸν εὐχολόγιον τῆς ἐπισκοπῆς Καρπασίων καὶ Ἀμμοχώστου ἐν ἐκκλησιαστικῷ Κήρουν, 3, 1913, σ. 85.

² Αὐτ. σ. 84-85, καὶ Εὐχολόγιον, ἔκδ. Γοάρου, σ. 198.

³ Ὁρα τάξιν τῶν διφικίων τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἐν Συντ., 5, σ. 539.

⁴ Οὕτως ὑπὸ τοῦ καταλόγου διφικίων τοῦ ἐν Συντ. 5 σ. 539.

⁵ Οὕτως ὑπὸ τοῦ ἐν Εὐχολογίῳ ἔκδ. Γοάρου πρώτου καταλόγου.

⁶ Οὕτως ὑπὸ τοῦ Commentar. in Codin. Europalat. cap. I., ἔκδ. Βόννης, σ. 117.

⁷ Οὕτως ὑπὸ τοῦ Μ. Εὐχολογίου καὶ ὑπὸ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐν Συντ., 5, σ. 538 ἐν ὑποσημειώσει.

⁸ Ὁρα κατάλογον διφικίων ἐν Ἀρχείῳ Ἐκλησιαστικῆς Ἰστορίας ἔκδ. Γεδεών, 1, 1911, σ. 111.

⁹ Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως λαμπαδάριος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀλώσεως Μανουὴλ δι Χρυσάφιος, δὲ ἀλλως δοὺς δι Χρυσολιωρᾶς Χρυσάφης δι πρεσβύτερος ὀνομαζόμενος. Οὗτος ὑπῆρξε λαμπαδάριος τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἐπὶ Κωνσταντίνου ΙΑ' τοῦ Ηλαιολάγου. Ὁρα ἐν Καιηῇ Διδαχῇ, 2, σ. 195, σημ. 1.

έκκλησίας, ώς ἐν τῇ τῆς Χίου¹, Μετρῶν καὶ Ἀθύραξ², Σερρῶν³, Ἱεροσολύμων⁴.

VI. Τοις λαμπαδαρίοις προσῆκε· Α' τὸ καθαρίζειν τὰς λαμπάδας ἐν τῷ ναῷ⁵, Β' τὸ φέρειν ἔκαστον αὐτῶν τῇ ἰδίᾳ ἐβδομάδι τὴν λαμπάδα πρὸ τοῦ ἀρχιερέως⁶. Ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐρώτημα γ' τοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας μεγάλης τε καὶ μικρᾶς Ρωσίας Νίκωνος ἀπόκρισιν τοῦ πατριάρχου Παϊσίου τοῦ Α'⁷ λαμπαδάριος ἐστιν οὐχὶ ὁ καλῶν εἰς τὴν ἔκκλησίαν λαμπάδοφορῶν τὸν ἀρχιερέα, διότι τοῦτο προσῆκε τῷ πριμακηρίῳ τῶν εὐταξιῶν, ἀλλ' ὁ πρῶτος φύλτης τοῦ χοροῦ, οὗτος καλούμενος, διότι ἐβάσταζεν ἀγγεῖον χρησιμεύον εἰς τὰ ἄγια μετὰ ἀνημμένης λαμπάδος κεχρυσωμένης, τὸ καλούμενον διβάμβουλο⁸. Γ' Τὸ ἔστιν ὅτε ὑπογράψειν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα μάρτυ- Μνεία τοῦ λαμπαδαρίου Δανιὴλ γίγνεται ἐν τῷ τοῦ ι' αἰῶνος καθίκι τῆς μονῆς Προυσοῦ ἀριθ. 35 (ὅρα κατάλογον τῶν ἱερῶν κωδίκων τῆς ἱερᾶς μονῆς Προυσοῦ ἐν Νέῳ Ἐλληνομνήμονι, 10, σ. 310 καὶ 311). Οἱ λαμπαδάριοι Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος ὑπῆρξε διοιάσκαλος ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ Β' ἰδρυθεὶσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1776 ἐν τῷ πατριαρχείῳ μουσικῇ σχολῇ. Λαμπαδάριος ὑπῆρξεν ἀρχομένου τοῦ ιθ' αἰῶνος ὁ ἐν ἔτει 1822 τελευτήσας πρωτοφάλτης Γρηγόριος, ὑπερμεσοῦντος δὲ τοῦ ιθ' αἰῶνος Ἰωάννης ὁ ἐκ Νεοχωρίου τοῦ Βοσπόρου καὶ ὁ Στέφανος (ΓΕΛΕΩΝ, Χρονικά, ἀρ. 213 - 215), λήγοντος δὲ τοῦ ιθ' αἰῶνος καὶ ἀρχομένου τοῦ ι' ὁ Ἀριστεΐδης Νικολαΐδης. Ὁρα Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν, ἔτ. 36, 1915, σ. 208.

¹ Ὁρα ἐν Τουρκογραικίᾳ, βιβλ. 3, ἐπιστ. 1, σ. 217.

² Λύτ. βιβλ. 4, ἐπιστ. 8, σ. 292.

³ Ὁρα κάθικα τῆς μητροπόλεως Σερρῶν ἀριθ. 1, σ. 22 ἐν ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Αἱ Σέρραι καὶ π. ἐν Byzantinische Zeitschrift, 3, σ. 281.

⁴ Ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ Ἱεροσολύμων ἀπενεμήθη ἀρχομένου τοῦ Ἰανουαρίου 1912 τὸ δρφίκιον τοῦ λαμπαδαρίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων τῷ Σουσάνῃ εἰς ἀμοιβήν τοῦ πρὸς τὴν Σιωνίτιδα ἔκκλησίαν πολλοὺς ζύγους αὐτοῦ. Ὁρα ἐν Νέῳ Σιών, 12, σ. 153.

⁵ Ὁρα ἐρμηνείαν δφικίων Μεγ. ἔκκλησίας ἐν Συντ., 5, σ. 538 σημ. καὶ Μέγα Εὐχολόγιον.

⁶ Ὁρα τάξιν δφικίων Μεγ. ἔκκλησίας ἐν Συντ., 5, σ. 539 καὶ ἐρμηνείαν δφικίων τῆς Μεγ. ἔκκλησίας, αὐτ., σ. 538 σημ.

⁷ Η. Ε. 3, σ. 55 - 56.

⁸ Τινὲς τῶν λαμπαδαρίων διεκρίθησαν ἐπὶ ποιήσει μελῶν. Οὕτω κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀλώσεως Μανουὴλ ὁ Χρυσάρχης. Τοῦ λαμπαδαρίου Μανουὴλ τοῦ Χρυσάρχη τοῦ καὶ ἐν μουσικοῖς ἀρίστοις διδασκάλον περιέχει τοῦ ἀκαδήστου ὕμνου μελοπεποιημένου εἰς 4 ἥχον ἀπὸ τοῦ Α μεχρι τοῦ Θ ἐν φύλ. 132-163 ὁ καθίδιξ ὑπ' ἀριθ. 55 ὁ ἀποκεκμένος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ κειρογράφων κωδίκων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῆς. Ὁρα Α. Π. ΚΕΡΑΜΕΩΣ, Δύο κατάλογοι ἑλληνικῶν κωδίκων, ἐν Bulletin de l'institut archéologique Russe à Constantinople, 14, 1909, σ. 58. Τοῦ αὐτοῦ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάρχη, οὗ μέλη περιέχει ὁ τῆς ἐν Ἀθήναις ἴστορικής καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας ἀριθ. 220 τοῦ ιζ' αἰῶνος καθίδιξ, περὶ οὗ ὅρα ἐν Νέῳ Ἐλληνομνήμονι, 9, 1912, σ. 455. Ο αὐτὸς καθίδιξ περιέχει ἔτι μέλη καὶ τοῦ λαμπαδαρίου Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ. Ἀγνοῶ ὅμως πότε οὕτως ὑπῆρξε λαμπαδάριος. Ποίημα τοῦ λαμπαδαρίου Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ ψαλλόμενον τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ περιέχει τὸ φύλ. 1, τοῦ καθίκος τοῦ ιε. αἰῶνος ὅρα κατάλογον τῶν κωδίκων Ἀλεξίου Κολυβᾶ ἐν Νέῳ Ἐλληνομνήμονι, 13, σ. 253, ἀριθ. 71' Ὁ Πέτρος ἔγραψε μουσικὰ καὶ ἐρμηνείας εἰς τοιαῦτα. Ὁρα ἐν Ἐκκλησιαστικῷ Φάρῳ, 15, 1916, σ. 368-

ρος' α' κατάστιχα όριζοντα τὰ τοῖς πατριαρχικοῖς ἔξαρχοις καταβλητέα ἐτήσια ἔξαρχικὰ δικαιώματα ὑπὸ τῶν ἐν τινὶ χώρᾳ σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων¹, β' ὁμολογίας τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς² καὶ γ' ἔξοφλητικὰ καθόλου γράμματα³.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.—Marathoniaca.—II, by George Sotiriadis.*

I refer my readers to my paper of the 18th of January of this year, published in the February number of the minutes p. 14-19, (9, 1934).

A VAULTED MYCENEAN TOMB AT MARATHON.

A little below the ruined monastery-farm of Vrana at Marathon, in the plain between the mountains of Agrieli and Kotroni, all visitors to this site knew of a certain underground building, shaped like a hive, with a ruined vaulted top, full of earth and stones nearly reaching to the level of the plain. As up to within a few years a wild fig-tree grew there, called by the ancients Erineos and today Ornios, the place itself was known by this name. The people of the countryside thought that it was an abandoned lime-kiln, but certainly anyone examining it carefully would not

369. Τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου περιέχουσιν ἐκ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ χειρογράφων κωδίκων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῆς ὁ νπ' ἀριθ. 52 κωδίκ καταβασίας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν «κατὰ τὸ ὑψος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγ. Ἐκκλησίας ἐπὶ ὥφελειᾳ τῶν Χριστιανῶν», ὁ δὲ κωδίκ οὗτος ὁ νπ' ἀριθ. 53 ἐν φύλ. 7α γράμματα καὶ μέλος, ὁ δ' οὗτος ὁ νπ' ἀριθ. 56 μονοκήρη ἀνθολογίαν. "Ορα Α. Π. ΚΕΡΑΜΕΩΣ, Λόνα κατάλογοι Ἑλληνικῶν κωδίκων, ἐν *Bulletin de l'institut archéologique Russe à Constantinople*, 14, 1909, σ. 57 καὶ 58.

¹ Ο. Π. ΖΕΡΑΕΝΤΗΣ ἐν Ιστορίᾳ ἐκκλησίας νήσων, 1, σ. 156 διὰ τὸ δυσανάγνωστον δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ λαμπαδαρίου τοῦ συνυπογράψαντος ὡς μάρτυρος τὸ ἀπὸ 1754 κατάστιχον τὸ δόρισαν τὰ τῷ καθολικῷ ἔξαρχῳ καταβλητέα ἐτήσια ἔξαρχικὰ δικαιώματα ὑπὸ τῶν ἐν Πάρῳ καὶ Νάξῳ σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων.

² Οὕτως δὲ λαμπαδάριος Δανιὴλ συνυπέγραψε τὴν ἀπὸ 15 Ιουλίου 1754 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καστορίας ἀφορῶσαν ὁμολογίαν τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς τὴν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κυρῆλλου τοῦ Ε' βεβαιωθεῖσαν (Π. Ε., 3, σ. 883), τὴν ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1764 εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἔξαρχίαν Μετσόβου ἀφορῶσαν ὁμολογίαν τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς τὴν βεβαιωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Σαμουήλ τοῦ Χαντζερῆ. "Ορα ἐν Ἑπαρχιακοῖς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἔκδ. ΣΟΚΟΛΩΦ, σ. 38.

³ Οὕτω τὸ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1766 ἔξοφλητικὸν γράμμα τοῦ πρωτοφάλτου Ἰωάννου πριήνη καπικεχαγιᾶς τοῦ Ἀντιοχείας Σιλβέστρου, τὸ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Σαμουήλ τοῦ Χαντζερῆ βεβαιωθὲν συνυπέγραψεν ὡς μάρτυς δὲ λαμπαδάριος Δανιὴλ, (Π. Ε. 2, σ. 209-210). Ο λαμπαδάριος Ἰάκωβος συνυπέγραψε τὸ ἀπὸ 22 Ιουνίου 1784 πρὸς τὸν μητροπολίτην Βελιγραδίου ἔξοφλητικὸν γράμμα τὸ βεβαιωθὲν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Γαβριὴλ τοῦ Δ', αὐτ., 3, σ. 704.

* Ἀνεκονώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 11 Οκτωβρίου 1934.